

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.135/2016/5.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. február hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. október 4. napján kihirdetett KB.I.17/2016/9. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a halmazati büntetésre való utalást mellőzi, és megállapítja, hogy a vádlott anyja neve helyesen:

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. október 4. napján kihirdetett Kb.I.17/2016/9. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint a Btk.271.§ (2) bekezdésébe ütköző szabálysértési hatóság félrevezetésének vétségében, ezért - halmazati büntetésül - megrovásban részesítette. Kötelezte 3910,- ft büntügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, pénzbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője egyaránt három napi gondolkodási időt tartottak fenn, de a fellebbezést nem jelentettek be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1033/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a vádlottal szemben a Btk.33.§ (4) bekezdésének alkalmazásával, a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetést szabjon ki. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a vádlott javára illetve terhére értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen tárta fel, azonban túlzott jelentőséget tulajdonosított a cselekmény háttérében megállapítható tényezőknek. Álláspontja szerint a rendőri mivoltával magáncélból visszaélő vádlottal szemben a legenyhébb intézkedés alkalmazása nem elégséges, a büntetési célok elérésére..

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, helyesen vonta le a jogi következtetést, és az alkalmazott joghátrány is megfelelő. Utalt arra, hogy a büntetőeljárás alapja az volt, hogy a vádlottat felesége megpróbálta ellehetleníteni.

A vádlott az utolsó szó jogán az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy tudja, hogy nem lett volna szabad a rendőri igazolványt elővennie, de az ő magatartása nem hamis bejelentésre irányult, hanem egy idegen embert talált házában az udvarán, ezt a körülményt szerette volna tisztázni. Kifejtette továbbá, hogy maga a büntetőeljárás megindulása is a felesége részéről a lejáratására irányuló magatartás eredménye.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson vallomást tett, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint a rendőrség értesítése idején még nem volt tudomása arról, hogy ki az az ember, aki a telkén tartózkodik, illetve, hogy a feleségével van ott, tehát jogszerűen tartózkodik az ingatlanon, továbbá, hogy a rendőr igazolványát ugyan megmutatta, de nem helyezte szolgálatba magát, csupán a rendőrök kéréséig kívánta visszatartani az idegen férfit. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolása 3. oldal 4. bekezdésétől az 5. oldal 3. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Nem tévedett, amikor a vádlott tagadó tartalmú vallomásával szemben a tényállás alapjául a tárgyaláson kihallgatott **tanú1**, **tanú2**, valamint a helyszínre kiérkező és intézkedő rendőrök tanúvallomásait fogadta el, mivel e bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak a vádlott büntetőjogi felelőssége kérdésében.

Megállapítható, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálta alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint a Btk.271.§ (2) bekezdésébe ütköző szabálysértési hatóság félrevezetésének vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 5. oldal 4. és 5. bekezdésében kifejtett jogi álláspontjával egyetért.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta a joghátrány meghatározása során a vádlott javára értékelhető körülményeket, így a szolgálat kifogástalan ellátását, valamint azt, hogy egy kiskorú gyermek eltartására köteles. Nem fogadható el az az ügyészi álláspont, hogy az elsőfokú katonai tanács túlzott jelentőséget tulajdonított a cselekmény háttérében megállapítható körülményeknek. Megállapítható ugyanis, hogy már a vádlott felesége részéről önmagában a szituáció kialakítása, de azon belül konkrétan **tanú1** magatartása, viselkedése is provokatív volt, generálta a vádlotti magatartást. Ezért nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor arra a következtetésre jutott, hogy **vádlott** cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen, és ezért őt - a Btk.64.§-a alapján - megrovásban részesítette. A szolgálatát kiválóan teljesítő, eddig csak jutalomban és dicséretben részesített, fenyegetlen, a törvénnyel korábban összeütközésbe nem került vádlott esetében a legenyhébb intézkedés is megfelelő figyelmeztetést és visszatartást jelent arra, hogy a jövőben tartózkodjon jogellenes cselekmény elkövetésétől. Ezért a súlyosításra irányuló katonai ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A másodfokú katonai tanács mellőzte az elsőfokú ítéletnek a rendelkező részéből a halmazati büntetésre történő utalást, figyelemmel arra, hogy a vádlottal szemben intézkedés került alkalmazásra. Észlelte a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében a vádlott anyja neve tévesen szerepel, ezért azt helyesbítette.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet érdemben - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. február 24.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. február 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke
a kiadmány hiteléül
Iván Erika
bírószági ügyintéző